

30/1/2017

Les Arts estrena 'Peter Grimes', de Britten, obra mestra del repertori anglés

- Christopher Franklin, reconegut pels seus treballs amb repertori del segle XX i XXI amb l'OCV, n'assumeix la direcció musical
- El 'registra' Willy Decker dota d'especial protagonisme el mar i els seus efectes sobre la violència dels homes en aquesta producció de La Monnaie
- Gregory Kunde debuta escènicaament amb el paper del turmentat pescador, estigmatitzat, perseguit i abocat al suïcidi davant de la pressió social
- La llegendària diva anglesa Rosalind Plowright canta el paper de Mrs. Sedley dins d'un repartiment amb intèrprets especialistes en el repertori anglés

El Palau de les Arts Reina Sofía estrena el dijous, 1 de febrer, 'Peter Grimes', de Benjamin Britten, una de les obres mestres del segle XX, a més de la millor òpera anglesa des de 'Dido and Aeneas' de Henry Purcell (1689).

Christopher Franklin, a l'orquestra, i Willy Decker, com a director d'escena d'aquesta producció del Teatre de La Monnaie (Brussel·les), aborden la primera òpera de les Arts en 2018. Un esdeveniment que suposa, a més, el debut escènic de Gregory Kunde en el rol del turmentat mariner, estigmatitzat, perseguit i abocat al suïcidi per un suposat maltractament als seus aprenents.

Especialistes en el repertori anglés l'acompanyen sobre l'escenari: Leah Partridge (Ellen Orford), Robert Bork (Balstrode), Dalia Schaechter (Auntie), Andrew Greenan (Swallow), Charles Rice (Ned Keene), Ted Schmitz (Reverend Adams), Richard Cox (Bob Boles) i Lukas Jakobski (Hobson), junt amb la llegendària diva Rosalind Plowright en el paper de Mrs. Sedley.

Benjamin Britten aborda en 'Peter Grimes' dos temes recurrents en el seu llegat: l'enfrontament d'un individu amb la societat i també la pèrdua de la innocència. A través de la figura del protagonista, el compositor anglés explora els efectes psicològics de l'exclusió en aquells que contravenen els codis convencionals.

Així ho apunta el director musical, Christopher Franklin, que destaca la "contemporaneïtat" de l'obra. "No és una òpera sobre mites, ni sobre dragons, princeses, corts o reis... sinó que tracta un tema que, hui en dia, continua sent molt actual, la

manera en què la societat, com un tot, reacciona contra un individu”.

Musicalment, Benjamin Britten fa gala d'un gran instint dramàtic ja que aglutina en el pentagrama els diferents ambients pels quals transita 'Peter Grimes', des dels deliris als arravataments del pescador, les cançons populars a la posada d'Auntie, la tempestat o els cants dominicals a l'església, i atorga al mar un inusitat protagonisme com a personatge encarnat per l'orquestra, testimoni continu i present del drama humà.

Franklin, que dirigeix la seua segona obra del compositor anglés a València després de 'The Turn of the Screw' en 2017, afeg que es tracta d'una "òpera quasi wagneriana, en el sentit que s'usa el cor com el cor en el teatre grec: és el reflex de la societat”.

Després de la seua celebrada 'Traviata del rellotge', que va captivar en el Festival de Salzburg i que el centre d'arts va programar dins del bicentenari del naixement de Verdi, Willy Decker presenta 'Peter Grimes'. Un muntatge del consagrat director, amb escenografia i vestuari de John Macfarlane, il·luminació de Trui Malten i coreografia d'Athol Farmer, que ha rebut l'elogi unànime de crítica i de públic des de la seua estrena en 1994.

Decker emfatitza el paper del mar en la seua proposta, un mar que "determina en la seua violència el comportament dels homes". La seua violència es reflecteix en la violència dels homes i dels seus actes: la terra ferma i el mar, l'home i la naturalesa, es troben atrapats en les urpes l'un de l'altre... En tots els sentiments, principalment en l'angoixa i en els desitjos, sempre està present”.

Per a la seua posada en escena, el 'regista' alemany recorre a imatges de "la seua immensitat i violència, i representa els efectes que produeix el mar en l'ànima dels homes”.

“Un paper amb què somia qualsevol tenor”

Des que cantara el seu primer 'Otello' a Espanya sota la direcció de Zubin Mehta en el Festival del Mediterrani de 2013, Gregory Kunde és un dels artistes de referència en la programació de les Arts, amb destacats debuts a València, com Don Álvaro en 'La forza del destino' o el rol protagonista en 'Samson et Dalila'.

El tenor nord-americà ja va cantar en 2013 la versió en concert d'aquesta òpera sota la direcció d'Antonio Pappano. Una actuació que li va valdre la comparació amb el mateix Sir Peter Pears, el tenor i amant de Benjamin Britten per a qui el geni anglés va compondre aquest paper, i que va estrenar l'obra el 7 de juny de 1945 al Teatre Sadler's Wells de Londres.

Davant de la seua primera representació de 'Peter Grimes', Kunde equipara el personatge amb un altre determinant en la seua carrera actual. "Per a mi és com l'"Otello' de Verdi: un

paper amb què somia qualsevol tenor”.

“És el millor treball de Britten –prosegueix–. Li coneixem molts altres títols: ‘Death in Venice’, ‘Billy Budd’... però, al meu parer, aquesta és l’obra mestra de les seues òperes. I si parlem del segle XX, diria que és una de les cinc millors d’aquell segle. Ja ningú la considera òpera moderna, perquè s’ha convertit en peça de repertori, i això és fantàstic”.

Leah Patridge encarna Ellen Orford, la mestra del poble i la més fervent defensora de Grimes. Es tracta de la seua segona visita a les Arts després de cantar el paper d’Helena en ‘A Midsummer Night’s Dream’ en 2016 amb Roberto Abbado.

La soprano nord-americana considera que cantar l’obra de Britten suposa “experimentar un canvi de vida”. “Una vegada que amb les teues habilitats musicals aconsegueixes apreciar i treballar Benjamin Britten, sents com si accedires a un altre món d’expressió”, explica.

“Cada vegada que escolte aquesta obra em sorprén com va poder pensar a escriure-la... La manera en què capta el mar, el matí, com plasma l’escena a la posada d’Auntie... En la seua música, tot és molt visual. Hi ha moments vertaderament aborronadors i altres provocadors. Mai em canso d’escoltar aquesta música, ni de cantar-la”.

Rosalind Plowright interpreta la Senyora Sedley, “la roïna de la història”, en paraules de la mateixa diva, que aborda amb aquest paper el que ella denomina la seua “tercera carrera” després de 35 reeixits anys sobre els escenaris.

Brillant soprano ‘spinto’, reconvertida posteriorment en ‘mezzosoprano’ i actualment especialitzada en papers de caràcter, qualifica la Senyora Sedley com “algú desagradable, molt desagradable”.

“Ella ho exagera tot molt més, i vol realment que Peter Grimes s’afone”, postil·la.

Les Arts estrenarà l’1 de febrer ‘Peter Grimes’, el segon títol de Britten que es presenta a la Sala Principal, després d’‘A Midsummer Night’s Dream’. La resta de funcions tindran lloc els dies 4, 7, 10 i 13 d’aquest mateix mes.